

§ 5.

Stk. 1. Indenrigs- og boligministeren eller — efter indenrigs- og boligministerens nærmere bestemmelse — sundhedsstyrelsen bestemmer, hvad der henhører til jordemødrenes praksis, samt hvorledes de har at forholde sig under udøvelsen af denne, herunder i hvilket omfang de kan foreskrive og anvende medicin. Indenrigs- og boligministeren kan træffe bestemmelse om, at narkose under visse former skal kunne gives af jordemødre.

Stk. 2. Forinden en jordemoder begynder at praktisere i en lægekreds, skal hun forevise sin autorisation for embedslægen. Sålænge hun praktiserer i lægekredsen, skal hun holde embedslægen underrettet om sin bopæl. Dersom hun ophører med at praktisere i kredsen, skal hun ligeledes underrette embedslægen herom.

Kapitel II.

Jordemoderens pligter.

§ 6.

Stk. 1. En jordemoder er under udøvelsen af sin gerning forpligtet til at vise omhu og samvittighedsfuldhed, og hun skal nøje følge den vejledning, hun har fået på jordemoderskolen, og de instrukser, anvisninger og pålæg, der meddeles hende af indenrigs- og boligministeren, sundhedsstyrelsen eller vedkommende embedslæge. Det er forbudt jordemødre at foretage anden behandling af syge end den, hvori der til enhver tid undervises på jordemoderskolen.

Stk. 2. Er der ved en fødsel tilkaldt læge, påhviler det jordemoderen under lægens ansvar at bistå ham under den behandling, som han skønner det nødvendigt at foretage.

§ 7.

Det er en jordemoder forbudt at påtage sig bibeskæftigelser, der af sundhedsmæssige grunde må anses for uforenelige med jordemodervirksomhed.

§ 8.

En jordemoder er under ansvar efter borgerlig straffelovs § 263, stk. 2, jfr. § 275, forpligtet til ikke at røbe privatlivet tilhørende hemmeligheder, der er kommet til hendes kundskab under udøvelsen af hendes virksomhed, medmindre hun er forpligtet til at udtale sig, eller handler i berettiget varetagelse af åbenbar almeninteresse eller af eget eller andres tarv.

§ 9.

Stk. 1. Enhver jordemoder, der praktiserer, jfr. herved § 10, er forpligtet til at begive sig til de fødende kvinder, til hvilke hun kaldes, medmindre hun har gyldigt forfald. Hvis den fødende bor udenfor det område, i hvilket jordemoderen sædvanligt virker, gælder denne pligt dog kun, hvis ingen nærmere ved den fødende boende jordemoder kan komme tilstede.

Stk. 2. Det nærmere angående denne pligts omfang bestemmes af indenrigs- og boligministeren eller — efter indenrigs- og boligministerens nærmere bestemmelse — af sundhedsstyrelsen.

§ 10.

Ønsker en jordemoder at ophøre med at drive praksis, skal hun afgive skriftlig meddelelse derom til sundhedsstyrelsen. Herved frigøres hun for den i § 9 omhandlede pligt til at begive sig til fødende kvinder, ligesom der herefter ikke tilkommer hende ret til at udøve jordemoderpraksis. Sundhedsstyrelsen udsteder offentlig bekendtgørelse om, at den pågældende er ophørt med at praktisere.